

[Finn Jørgensen]

virke fornuftigt – men også, at man har valgt miljøankenævnet som ankeinstansen.

Det, der nok bliver problemet fremover, er, hvorledes man hindrer, at fremtidig ulovlig beboelse iværksættes. Der er peget på nogle regler og lagt op til nogle forslag, der skulle gøre det muligt mere direkte at skride ind, hvis sådan beboelse finder sted. Men om det er godt nok, kan man have sine tvivl om. Man kan måske nok spørge – og det vil vi da også gerne gøre i udvalget – hvorfor man ikke stiller lidt større krav til dem, der måtte tilmelde sig i sommerhusbeboelsesområder i den tid, hvor det er lovligt at bo der, f.eks. spørge, om de har en fast folkeregisteradresse et andet sted. Det er, så vidt jeg kan se, den eneste – men måske ikke uvæsentlige – svaghed, der kan være ved dette forslag.

Alt i alt kan vi anbefale lovforslaget som rigtigt og rimeligt, hensynsfuldt både over for dem, der bor der i dag ulovligt, og over for dem, der ønsker at bevare sommerhus- og fritidsområder som noget, der er anderledes end helårsbeboelseskvarterer.

Sønderby (V):

Ved førstebehandling af hr. Glistrups forslag om helårsbeboelse i november 1982 sagde jeg som venstres ordfører, at der umiddelbart var noget tiltalende ved, at folk kunne anvende deres fritidshuse noget mere, men at det var rimeligt, at det blev kommunerne, der jo har ansvaret for hele planlægningen, som også får mulighed for at give ret til beboelse i sommerhusområder fra 1. oktober til 31. marts ud over de kortvarige ferieophold, der er tilladt.

Det lovforslag, vi behandler her i dag, lovforslag nr. L 147, sigter på at gøre de ca. 3.000 ulovlige sommerhusbeboelser lovlige. Det er uholdbart i længden, at vi ikke får dette lovliggjort, at vi har alle de problemer både for beboerne og for kommunen. Der lægges i lovforslaget op til en overgangsordning for disse.

Venstre har været tilhængere af en liberal lovgivning på dette område, og vi er derfor tilfredse med, at lovforslaget også giver kommunen ret til i særlige tilfælde at give tilladelse til at bo i sommerhusområder, og at der i enhver dispensationssag tages vidtstrakte menneskelige hensyn, som det står i bemærkningerne.

Vi kender alle folk, der bor i en etagelejlighed, som har et sommerhus, hvor de gerne vil bo. Der står ikke noget i lovforslaget om, at der i sådanne situationer tages hensyn til den boligstandard, som sommerhuset har. Det skulle man måske nok børe lidt i i udvalget. Dette sammenholdt med, at kommunen måske kunne gøre folk opmærksomme på, at der er visse servicefunktioner, som man ikke vil påtage sig ude i de områder – snerydning og renovation og andre servicefunktioner – vil få folk til selv at vurdere, om de overhovedet vil søge en dispensation.

Men hvordan hindrer vi så fremtidig ulovlig beboelse i disse sommerhusområder? Jeg er enig med ministeren i, at det må vi gøre ved, at vi indfører nogle sanktionsbestemmelser. Når vi indfører dispensationer, må vi også være noget skarpere over for dem, der overtræder reglerne. Det vil ministeren gennemføre i form af bødestraf og tvangsbøder, og det kan vi acceptere.

Ministerens skal fastsætte de nærmere regler for miljøankenævnets behandling af sagerne, herunder regler for gebyrer for indbringelse af sager. Det er vi tilfredse med.

Ud fra det, jeg har sagt her, kan jeg sige, at vi i det store og hele er tilfredse med lovforslaget. Det lægger op til en decentralisering, idet man siger, at nu er det altså kommunerne, der skal afgøre det. Det er også kommunerne, der har og får problemerne. En del af problemerne har vi drøftet i forbindelse med lovforslag nr. L 48, og jeg vil tro, vi kan få en hurtig udvalgsbehandling.

Hove Sørensen (SF):

Der er mange problemer i dette lovforslag. Det er fremsat, fordi nogle betragter det som et problem, at 3.000 mennesker bor ulovligt i deres sommerhuse. Lad mig sige med det samme, at vi synes, det er en udmærket idé, at kommunerne nu skal til at føre tilsynet og give eventuelle dispensationer, men inden SF kan tage endelig stilling til, hvad vi skal mene om dette forslag, må vi have besvaret en masse spørgsmål i udvalget.

Der står i bemærkningerne, at der skal tages vidtgående menneskelige hensyn, og at kommunerne skal tage planlægningsmæssige og økonomiske hensyn. Vi må selvfølgelig vide noget mere om, hvorvidt det nu betyder, at kommunerne skal til at sortere ansøgerne